Lietas Nr. 11352007212
Lietas arhīva Nr. K33-0052-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 8.janvārī

Rīgas rajona tiesa

tiesnese I.Ādamsone-Struža

ar sekretāri J.Lapšinu, L.Kopeiku, tulku R.Teni

piedaloties prokurorei A.Zvirgzdiņai,

aizstāvim D.Zacmanim

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā **/pers. C/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, un

k o n s t a t ē j a

/pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas atklātu nolaupīšanu (zādzību), kas izdarīta iekļūstot telpās, šādos apstākļos:

2010.gada 2.jūlijā ap plkst.24.00 /pers. C/, ieradies nekustamā īpašumā Babītes nov., /adrese/, un izmantojot apstākli, ka viņa lietošanā bija palikušas atslēgas no minētās mājas, viņš nolūkā pretlikumīgi iegūt svešu kustamu mantu, iegāja mājā, kas uz to brīdi jau piederēja /pers. D/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. C/ nolaupīja apkures radiatorus PURMO VKO grīdas, 30x180 cm, 33.tips, 2.gab. Ls 101,82 vērtībā katrs, par kopējo summu Ls 203,64 un radiatoru PURMO VKO grīdas 50x160 cm 22.tips, 1.gab. Ls 83.88 vērtībā. Tādām savām darbībām /pers. C/ nodarīja /pers. D/ materiālo zaudējumu Eur 409,11 (Ls 287,52) apmērā.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma (turpmāk-KL) 175.panta trešajā daļā.

Tiesas sēdē prokurore grozīja apsūdzību un uzturēja to augstākminētajā redakcijā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā neatzina.

Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina augstākminētajā apsūdzībā ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma (turpmāk-KPL) 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību, apsūdzētā versiju savai aizstāvībai, to kopumā un savstarpējā saistībā ar visiem lietas materiāliem, un proti:

-no cietušā /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka viņš 2010.gada februārī nopirka māju /adrese/, notika izsole, pēc izsoles redzēja, ka vecā īpašnieka mantas bija izvestas,bet pats klāt pie mantu izvešanas nebija. Pēc kāda laika vasarā, jūlijā ap plkst.22.00-23.00, ieradās savā mājā. Viņš brauca no pludmales, gribēja iebraukt paskatīties, vai viss ir kārtībā, jo katru nedēļu braukāja māju pārbaudīt. Kad piebrauca, mājas teritorijā atradās divas mašīnas. Tur atradās /pers. C/, kurš bija iepriekšējais mājas īpašnieks. Mājas durvis bija vaļā, un personas bakstīja baterijas, viņiem rokās bija instrumenti. Kad pajautāja, ko viņi te dara, teica, ka gāja garām, ieraudzīja māju, ar atvērtām durvīm. Viņi mēģināja aizbraukt, bet viņš aizšķērsoja ceļu, viņi pameta mašīnu un pazuda, bet viņš izsauca policiju. Kad iegādājās māju, viņam netika nodotas atslēgas, tiesu izpildītājs aizsūtīja iepriekšējam īpašniekam pieprasījumu, lai nodot atslēgas, bet viņš to ignorēja;

-no liecinieka /pers. F/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka viņš apsūdzēto nepazīst. Pusgadu atpakaļ iegādājās māju /adrese/ pretī tai mājai, kurā notika noziedzīgais nodarījums. 2010.gadā, vakarā, sēžot ārā, redzēja, ka no šīs mājas divi cilvēki nes ārā radiatoriem līdzīgus priekšmetus un liek mašīnā. Arī viņam bija līdzīgā situācija, kad bijušie māja īpašnieki daudz, ko iznesa ārā no mājas, tāpēc nolēma pierakstīt automašīnas numuru. Pēc pāris dienām redzēja kā divi vīrieši atkal bija pie kaimiņu mājas, viņš pierakstīja mašīnas numuru un iedeva to jaunam īpašniekam.

Tiesas sēdē saskaņā ar KPL 501.panta 2.punktu nolasītas liecinieka /pers. F/ 2011.gada 24.janvārī pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, no kurām izriet, ka 2010.gada 2.jūlijā ap plkst.24.00, kad izgāja no savas dzīvesvietas uzsmēķēt, redzēja, ka mājas Mētru ielā 4 pagalmā bija automašīna, ar valsts numura zīmi GH6462. Viņš redzēja, kā divi vīrieši no mājas iznes ārā radiatorus un ieliek automašīnas bagāžniekā. Precīzi cik radiatorus viņi paņēma pateikt nevar, arī nepievērsa uzmanību vīriešu vizuālajam izskatam. Viens vīrietis bija aptuveni 50 gadus vecs, bet otrs daudz jaunāks t.i. aptuveni 25 gadus vecs, izskatījās pēc tēva ar dēlu. Vīriešus aprakstīt un atpazīt nevar. Pāris dienas vēlāk, iespējams 5.jūlija vakarā viņš atradās savā dzīvesvietā, kura atrodas tieši pretī mājai Mētru ielā 4, ievēroja, ka pie minētās mājas atrodas iepriekšminētā automašīna, un vēl divas automašīnas. Pagalmā bija divi vīrieši, kuri sarunājās ar jaunajiem mājas īpašniekiem. Kad piebrauca mājas īpašnieki, viņi nobloķēja izbrauktuvi. Viņš īpašniekiem iedeva mašīnas numuru, kuru bija piefiksējis 2010.gada 2.jūlija naktī. Mājas īpašnieki izsauca policijas darbiniekus. Viens bija aptuveni 45 gadus vecs, vidēja auguma, vidējas miesas būves, kalsns, īsiem matiem, pelēkas krāsas matiem, garenu seju. Otrs vīrietis bija arī aptuveni 45 gadus vecs, vidējas miesas būves, tumšiem, īsiem matiem. Abi vīrieši ar saimniekiem sarunājās krievu valodā. Pēc šī gadījuma saprata ka minētā māja ir pārdota (lietas 105.-106.lapa);

-pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. F/ papildus liecināja, ka iepriekš sniegtās liecības uztur. Viņam bijusi līdzīga situācija ar mājas pārņemšanu pēc izsoles. To, ka kaimiņu īpašumā notiek kaut kas nelikumīgs sapratis pēc tā, ka notikumi norisinājās gandrīz pusnaktī.

Atceras, ka radiatorus krāmēja automašīnā, kuras marku pateikt vairs nevar. Radiatoru izmēri bija apmēram 1,50mx60cm, 2mx1,80m. Notikušo redzēja no 25-30 metru attāluma. Pirmajā reizē redzēja divus vīriešus, domāja, ka tie bija dēls un tēvs;

-no liecinieka /pers. G/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, izriet, ka viņš pazīst apsūdzēto, attiecības labas. /pers. C/ iedeva transportlīdzekli, mikroautobusu Ford Transit, jo viņš lūdza izpalīdzēt, laikam gribēja kaut ko pārvadāt. Automašīnas numuru neatceras. Viņa automašīnā bija iekrāmēti celtniecības atkritumi maisos un 2-3 radiatori. Radiatori, kuri bija viņa mašīnā, bija no metāla, lietoti, marku

neatceras. Pēc tam, nākošajā dienā, /pers. C/ atgrieza tukšu mašīnu, bet precīzu datumu neatceras. Zina par to, ka /pers. C/ bija īpašums Babītē. Viņiem ar /pers. C/ bija nosacījums, ka viņš var ņemt mašīnu, bet tā jāatgriež tukša. Par to, ka /pers. C/ ir it kā nozadzis kaut kādus, radiatorus zina no paša /pers. C/ stāstītā. Automašīna ar valsts numurzīmi GH-6462 nav zināma;

-no liecinieces /pers. I/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām 2012.gada 3.februārī, kuras saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu tika nolasītas tiesas sēdē, izriet, ka viņa dzīvoja Babītes novadā, Mētru ielā 2, no 2009.gada 2.marta. Māju īrēja no /pers. J/, viņiem bija noslēgts savstarpējs līgums, pēc tam banka viņam māju atņēma un uz doto brīdi viņš māju īrē no Bankas. Kas ir mājas Mētru ielā Nr. 4, kādreizējais īpašnieks nezina. Kad ievācās mājā, tad Mētru ielā 4 dzīvoja ģimene, cik saprata, tad vīrietis bija ārzemnieks, sieviete latviete un divi bērniņi. Viņi tajā mājā dzīvoja līdz 2010.gada pavasarim. Pēc īrnieku izvākšanās vairākas reizes redzēja, pie Mētru ielas 4 pagalma stāv baltas krāsas buss, kurā strādnieki iekrāmēja dažādas mantas. 2010.gada pavasarī redzēja, ka strādnieki augstākminētajā baltas krāsas busā liek iekšā grīdas segumu - laminăta plāksnes. Viņu tas ļoti izbrīnīja, un no sākuma domāja, ka mājā tiks veikts remonts, bet nekādus remontdarbus tur neveica. Viņu izbrīnīja vēl tas, ka grīda tika uzlauzta apkures sezonas laikā, kas likās ļoti dīvaini, jo tādā stāvoklī māja nav sakurināma.

2010.gada 2.jūlijā, ap plkst.24.00, redzēja, ka mājas, Mētru ielā 4, pagalmā atrodas vieglā automašīna. Viņa redzēja, ka divi vīrieši no mājas iznesa radiatorus, kurus lika automašīnas bagāžas nodalījumā. Viņu tas izbrīnīja, jo radiatori tika iznesti naktī. Vīriešus aprakstīt nevar, kā arī nevarēs atpazīt, jo nepievērsa viņiem pietiekošu uzmanību.

2010.gada 5.jūlijā jau no paša rīta viņš klāja dārzā galdu. Redzēja, ka blakus mājas Mētru ielā 4 pagalmā stāv baltas krāsas bus, kurā tiek liktas mantas, bet kādas pateikt nevar, jo varēja redzēt, ka cilvēki kaut ko nes, un liek iekšā, bet pašas mantas nosedza busa durvis. Mantas no mājas nesa vismaz trīs cilvēki, aprakstīt viņus nevar, jo nepievērsa uzmanību. Tad buss aizbrauca un vēlāk atbrauca vieglās automašīnas. Aptuveni ap plkst.22.00 atbrauca mājas īpašnieki, kā viņi vēlāk uzzināja, /pers. D/ ar sievu /pers. K/. Viņa redzēja, ka pa mājas vārtiem iznāca divi vīrieši, ar kuriem sāka sarunāties mājas saimnieks. 2010.gada 5.jūlija jau vēlā nakti redzēja abas vīriešu mašīnas, kuras atradās pirms tam Mētru ielas Nr.4 pagalmā, blakus mājas stāvvietā Mētru ielā 6. Viens no viņiem bija gara auguma 185 cm garš, tumšiem matiem, vizuāli ļoti līdzīgs /pers. J/, no kura viņš īrēja māju, aptuveni 40-45 gadus vecs, otrs vīrietis bija aptuveni 170 -175 cm garš, aptuveni 45-50. gadus vecs. Vīrieši abi runāja rievu valodā (lietas 173.-174.lapa);

-no liecinieces /pers. I/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām 2012.gada 3.februārī, kuras saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu tika nolasītas tiesas sēdē, un izriet, ka 2012.gada 3.februārī personu uzrādīšanas atpazīšanai gaitā viņa pēc fotogrāfijām atpazinu fotogrāfijā Nr.1 norādīto norādīto vīrieti, kurš 2010.gada 5.jūlijā ap plkst.22.00, Babītes novadā, /adrese/, iznāca no mājas. Vīrieti atpazina pēc vizuālā izskata, sejas formas, acu, ausu un deguna formas, to izvietojuma. Viņai izskaidroja, ka vīrieti sauc /pers. L/, un šis ir tas vīrietis kurš līdzīgs /pers. L/ no kura viņa īrēja māju. Otru vīrieti atpazina fotogrāfijā Nr.3. Precīzi pateikt nevar, bet pēc vizuālā izskata, sejas formas, acu, ausu un deguna formas, to izvietojuma, viņai liekas, ka tas varētu būt tas pats vīrietis, kurš bija kopā ar /pers. L/. Viņai izskaidrots, ka tas ir /pers. C/, kurš kādreiz viņai piedāvāja māju – Mētru ielā 4. 2010.gada 5.jūlija dienā viņa uzrunāja /pers. L/, kurš tobrīd stāvēja uz mājas sliekšņa un ar atslēgām atslēdza vaļā Mētru ielas 4 mājas durvis (lietas 180-181.lapa);

-no liecinieka /pers. M/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, izriet, ka 2012.gadā, gadalaiku neatceras, bet ap plkst.16.00, viņi ar tēvu ieradās ar mašīnu Piņķos, jo tur bija palikušas dažas mantas. Viņi iekrāva mantas, paņēma gultu, lāpstas un kaut kādus sīkumus. Viņš gaidīja tēvu mašīnā, pēc tam aizbrauca mājās uz Jelgavu. Kad brauca projām no Piņķiem, bija jau tumšs. Starp mantām, kas bija izvestas, nebija radiatoru;

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta pirmo punktu nolasītas liecinieka /pers. C/ 2011.gada 15.aprīlī pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības no kurām izriet, ka aptuveni

2007.gadā, nolēma paņemt kredītā māju, kura atrodas Babītes pagastā, /adrese/. Tēvs māju nokomplektēja ar mēbelēm, bet viņu ģimene tur vispār nedzīvoja, jo viņš gāja skolā Jelgavā, un uz to bīdi nebija izdevīgi manīt dzīves vietu. Tēvam tajā laika posmā bija patstāvīgi ienākumi. Tad tēvs nolēma māju izīrēt citām personām, ko arī izdarīja. Tēvs zaudēja darbu un viņam vairs nebija iespējas nomaksāt kredītsaistības. Banka atņēma tēvam māju, jo viņš nevarēja dzēst kredīta saistības.

2010.gada februāra mēnesī viņi abi ar tēvu aizbrauca uz māju un izveda no turienes daļu no mantām, tās iekrāva baltas krāsas busiņā. Starp mantām, bija dīvāns, krēsli, galdiņi un citas sadzīviskās lietas. Cik bieži tēvs brauca uz māju pateikt nevar. 2010.gada jūlija sākumā, aptuveni no plkst.18.00 līdz 21.00, viņš kopā ar tēvu, garāmbraucot, piebrauca pie mājas, un tēvs pateica, ka viņiem vajadzētu paņemt dīvānu un krēslu. Kad piebrauca pie mājas, viņš izkāpa no mašīnas, atvēra vārtiņus, tēvs iebrauca pagalmā. Tēvs bija jau iegājis mājā, un viņam lika izjaukt dīvānu, ko viņš arī izdarīja, bet pēc tam, abi to ievietoja tēva automašīnā- Mazdā. Vēl automašīnā ieliks krēslu un aizbrauca. Nekāda veida radiatorus viņš uz mašīnu nenesa, redzēja, ka visi radiatori bija pie sienas.

Kāpēc tēvs apgalvo, ka viņš palīdzējis iznest radiatorus no mājas, pateikt nevar. Apgalvo, ka radiatorus nav iznesis. Kad jūlijā atradās māja, staigājot, neatceras, vai mājā vēl bija gāzes apkures katls, boileris, ventilācijas sistēma, palodzes, jo nav pievērsis tam uzmanību. Atceras, ka māja bija tukša, tapetes nebija sabojātas, savādāk būtu to pamanījis. Tā bija pēdējā reize, kad viņš bija tajā mājā. Nezina no kurienes ir radiatori, kurus labprātīgi atveda uz policijas iecirkni pateikt nevar. Kad iekāpa automašīnā radiatori jau bija, kur tēvs tos ņēma pateikt nevar, jo ne mājās, ne garāžā, ne saimniecības telpā, ne teritorijā, tos nebija redzējis. Tēvam par radiatoriem neko nejautāja (lietas 131.-133.lapa);

-pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. C/ papildus liecināja, ka iepriekš sniegtās liecības neuztur, jo viņi brauca uz Piņķiem divas reizes, bet pēdējā reizē nebija dīvāns un krēsli, pēdējā reizē izveda tikai gultu. Liecības, kas bija pierakstītās policijā viņš izlasīja un parakstījās zem tām. Uztur to, ka notikums notika 2010.gadā. Radiatorus viņi veda uz Olaini. Viss pārējais liecībās ir pareizi;

-no liecinieka /pers. L/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, izriet, ar apsūdzēto /pers. C/ ir paziņas. Viņš atbrauca pie /pers. C/ ciemos uz Piņķiem, un pēkšņi piebrauca cietušais ar sievieti, un sāka kliegt: „Ko jūs te darāt?". Viņš zināja, ka tajā laikā juridiski mājas īpašnieks bija /pers. C/. Viņš palūdza vīrietim pierādīt to, ka tieši viņš ir mājas īpašnieks, bet viņš atteicās. Vēlāk atbrauca policija, un viņš sniedza paskaidrojumus. Neredzēja, ka /pers. C/ nestu ārā kaut kādas mantas, nu pats arī neko neņēma. Prasīja /pers. C/, kas ir mājas īpašnieks, viņš atbildēja, ka viņš ir mājas īpašnieks. /pers. C/ no bankas saņēma vēstuli, ka viņam jāatbrīvo māja. Notikuma datumu un gadalaiku neatceras;

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu nolasītas liecinieka /pers. L/ 2010.gada 19.jūlijā pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības no kurām izriet, ka 2010.gada 5.jūlijā ap plkst.21.00 viņš piebrauca pie savas paziņas /pers. C/, /adrese/. Aptuveni pirms pieciem gadiem no /pers. C/ viņš bija aizņēmies Ls 300. Todien gribējis atdot daļu summas, t.i. Ls 100. /pers. C/ pienāca pie viņa automašīnas, un viņi parunāja. Viņš /pers. C/ teica, ka naudu pārskaitīs, bet /pers. C/ teica, ka ies uz māju. Viņš redzēja, ka mājas ieejas durvis bija atvērtas, t.i. puspievērtas, un kad pienāca pie mājas /pers. C/ iznāca ārā un viņi abi stāvēja pie mājas kāpnēm, pie ieejas durvīm. Viņš mājā iekšā neiegāja. Viņam arī bija zināms, ka /pers. C/ minētajā mājā vairāk nedzīvo. Pēdējo reizi mājā bija 2009.gada rudenī, pēc nomnieku aiziešanas, un tad mājās bija dzīvojamās mēbeles un radiatori. Nav dzirdējis, ka /pers. C/ būtu pārdevis sadzīves priekšmetus- radiatorus, boileri u.c. priekšmetus. Viņam nav zināms, kas /pers. C/ palīdzēja izvest viņam piederošās mantas. Kā jau teica, mājā iekšā neiegāja, un nav palīdzējis neko noņemt vai demontēt. Līdz 2010.gada 5.jūlijam domāja, ka māja juridiski pieder /pers. C/. Precizē, ka nav redzējis, kā /pers. C/ iznāk no mājas, t.i. pārkāpj pāri mājas slieksnim. Precizē, ka pēdējo reizi, kad bija mājās Mētru ielā 4, redzējis mēbeles, durvis, krēslus, radiatorus, laminātu (lietas 142a-142b.lapas);

-pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. L/ papildus liecināja, ka iepriekš sniegtās liecības uztur, apstiprina, ka notikums bija 2010.gada 5.jūlijā. Pirms 2010.gada 5.jūlija viņš tikās ar /pers. C/, bet neatceras vai tas bija februārī. Iepriekš sniegtajās liecībās, kuras tika nolasītas, pēdējā protokola rindkopa

piefiksēta neprecīzi, viņš redzēja mēbeles, radiatorus un krēslus. Ar „pēdējo reizi" nozīmē – pirms notikuma pēdējo reizi, pirms 2010.gada 5.jūlija.

Ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem:

-no cietušā /pers. D/ iesnieguma redzams, ka cietušais paskaidro, ka 2010.gadā laika periodā no 16.jūlija līdz 19.jūlijam no viņa īpašuma /adrese/ pazuda trīs stikla pakešu logi un trīs iekšējās palodzes (lietas 20.lapa);

-no protokola par uzrādīšanu atpazīšanai redzams, ka liecinieks /pers. F/ atpazīst /pers. C/ (2.fotoattēls), un atpazīst /pers. L/ (1.fotoattēls). (lietas 107.-108., 109.-110.lapa);

-no 2010.gada 9.aprīļa, un 2010.gada 4.jūnija Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas lēmumiem izriet, ka 2010.gada 9.aprīlī RAT Civillietu tiesu kolēģija izskatīja Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.58 zvērināta tiesu izpildītāja J.Stepanova pieteikumu par nekustamā īpašuma izsoles akta apstiprināšanu un nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda, ar parādnieku /pers. C/, piedzinēju AS „Swedbank", ieguvēju /pers. K/, un nolēma, apstiprināt zvērināta tiesu izpildītāja J.Stepanova 2010.gada 19.februāra aktu Nr.312 par nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese//adrese/, pārdošanu pirmajā izsolē. Nostiprināt nekustamo īpašumu - zemes gabala 0,1025 ha platībā, ar kadastra Nr.8048 003 0529, un uz tā atrodošos dzīvojamo māju (kadastra apzīmējums Nr.8048 003 0529 001), kas atrodas /adrese//adrese/, uz ieguvējas /pers. K/ vārda. Dzēst Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Babītes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr.100000130760, uz nekustamo īpašumu - zemes gabalu 0,1025 ha platībā, ar kadastra Nr.8048 003 0529 un uz tā atrodošos dzīvojamo māju (kadastra apzīmējums Nr.8048 003 0529 001), kas atrodas /adrese//adrese/, ierakstītās parādu saistības un aizlieguma atzīmes (lietas 70.-71.lapa);

-no 2010.gada 4.jūnija RAT Civillietu tiesu kolēģijas Lēmuma redzams, ka tika izskatīts /pers. K/ pieteikums par ievešanu nekustamā īpašuma valdījumā civillietā Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.58 zvērināta tiesu izpildītāja Jāņa Stepanova pieteikumā par nekustamā īpašuma izsoles akta apstiprināšanu un nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda, kur tiesa nolēma ievest /pers. K/, iegūtā nekustamā īpašuma - zemes gabala 0,1025 ha platībā, ar kadastra Nr.8048 003 0529, un uz tā atrodošās dzīvojamās mājas (kadastra apzīmējums Nr.8048 003 0529 001), kas atrodas /adrese//adrese/, valdījumā (lietas 74.-75.lapa);

-no Lēmuma par izņemšanas izdarīšanas un protokola redzams, ka tika izdarīta trīs radiatoru izņemšana /adrese/, no /pers. C/ (lietas 134.-135);

-no Apskates protokola un tam veikto pievienotās fototabulas redzams, ka tika veikta izņemto radiatoru apskate (lietas 136.-139.lapa);

-no Atpazīšanas protokola redzams, ka, 2011.gada 19.aprīlī /pers. D/ uzrādīti atpazīšanai trīs baltas krāsas radiatori (lietas 39.lapa);

-no SIA /Nosaukums C/ valdes priekšsēdētāja sniegtās atbildes, kas izsniegta 2012.gada 17.janvārī, redzams, ka tā satur ziņas par nekustamo īpašumu /adrese A/, Babītes pagastā (lietas 154.lapa);

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ atteicās sniegt savu liecību, un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu, tika nolasītas viņa pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

No apsūdzētā /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2011.gada 29.martā sniegtajām liecībām izriet, ka viņam ir izskaidrots, ka viņu tur aizdomās par zādzības veikšanu no mājas /adrese/ pagastā dažādu būvmateriālu zādzībā, boilera, gāzes katla, ventilācijas sistēmas utt. Savu vainu augstākminēto mantu zādzībā neatzīst. Augstākminētā māja iepriekš piederēja viņam, banka māju atņēma. 2010.gada februāra

mēnesī no mājas viņš izveda visas savas mantas. Palika tikai dīvāniņš. Atslēgas no mājas bija tikai viņam, citus eksemplārus neizgatavoja. Reāli mājā vairs nedzīvoja aptuveni no 2009.gada novembra. Pēc 2010.gada februāra viņš aizbrauca strādāt uz Krieviju, atbrauca 2010.gada jūlijā. Viņš atbrauca uz savu bijušo māju, Mētru ielā 4. Viņam bija zināms, ka māja ir izlikta uz pārdošanu, bet nebija zināms vai jau pārdota. Atbrauca ar mērķi atdot atslēgas, ja tur būs jaunie saimnieki, bet mājā neviena nebija. Viņš piegāja pie kaimiņienes /pers. P/ un pavaicāja vai mājai ir jauni saimnieki, bet viņa nevarēja atbildēt, tikai pateica, ka tur kāds atbrauc. Viņš tajā dienā, tas bija 2010.gada jūlija sākumā, datumu pateikt nevar, atbrauca kopā ar dēlu /pers. M/, un ar atslēgām atvēra mājas durvis un iegāja mājā. Kāpēc iegāja mājā paskaidrot nevar. Mājā redzēja, ka istabas vidū uz grīdas atrodas trīs radiatori. Viņš paņēma radiatorus tāpēc, ka, iespējams, viņus kāds grib nozagt.

Tāpēc kopā ar dēlu paņēma radiatorus un ielika automašīnā Mazda, ar valsts numura zīmi GH 6462, bagāžas nodalījumā. Tas viss notika vakarā, precīzi laiku pateikt nevaru, bet var apgalvot, ka ne ap plkst.24.00.

Redzēja pretī no mājas Mētru ielā 3 iznāca viņam nepazīstams vīrietis, un viņš varēja redzēt, kā mašīnā lika radiatorus. Kad viņš apstaigāja visu māju, ieraudzīja, ka mājā vairs neatrodas boilers, gāzes katls un radiatori. Kā vēl mājā trūka paskaidrot nevar, jo neievēroja. Atzīt, ka paņēma trīs radiatorus ar mērķi, lai tos nenozog. Radiatorus atgriezīs mājas īpašniekiem. Pēc pāris dienām viņš atkal atbrauca uz Mētru ielu 4, ar mērķi satikt jaunos īpašniekus, bet viņu tur nebija. Iegāja mājā, jo gribēja noņemot rādītājus no skaitītāja. Viņam pazvanīja darbinieks un palūdza rādītājus. Nezin kāpēc viņam zvanīja, bet viņš nolēma nolasīt rādītājus. Kad viņš pierakstīja rādītājus, mājā ienāca paziņa /pers. L/. Tas notika 2010.gada 5.jūlijā ap plkst.22.30. Kāpēc tik vēlu atbrauca uz turieni pateikt nevaru. Tajā brīdī, kad viņš iznāca no mājas, pie iecirkņa iebrauca automašīna, no kuras izkāpa vīrietis un sieviete. Viņi sāka vaicāt, ko viņi tur dara. Viņš neatbildēju un aizgāja pie kaimiņienes Olgas ar mērķi, lai uzzinātu vai tie ir mājas saimnieki. Nevar paskaidrot kāpēc neatdeva jaunajiem saimniekiem atslēgas, un paskaidroja, ka ir mājas iepriekšējais saimnieks. Nevar paskaidrot, kāpēc cietušais teicis, ka ir jaunais mājas īpašnieks, bet to nav dzirdējis, tāpēc gājis pie kaimiņienes Olgas. Nevar paskaidrot, kāpēc nepiegāja pie cietušā un nesarunāja kā viņam nodot radiatorus. Dīvānu un divus krēslus izveda tajā pašā dienā kad radiatorus. Vēlas precizēt, ka dīvāns ir gulta, kura sastāvēja no karkasa un matrača (lietas 116-120.lapa ar tulkojumu lietas 119.-120.lapā);

-no apsūdzētā /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2011.gada 27.aprīlī sniegtajām liecībām izriet, ka viņš izsniedza izmeklēšanai radiatorus, kurus izveda no mājas pēc adreses /adrese B/ pagasts. Radiatorus personīgi pats izveda no mājas. Viņam izskaidroja, ka cietušais nav atpazinis minētos radiatorus, kurus viņš izveda no mājas. Var paskaidrot, ka radiatori ir no personas, kura palīdzēja aizvest viņam piederošās mantas. Nevar atbildēt vai šo personu pazīst, un viņa datus nepierakstīja. Aptuveni pirms gada kopā ar šīm personām strādāja vienā objektā, bet strādāja neoficiāli, objekts bija Jelgavā, precīzu atrašanās vietu pateikt nevar. Kam piederēja automašīna (buss) pateikt nevar, bet liekas, ka viņi to kādam palūdza. Neredzēja kā šie vīrieši atstāja radiatorus. Nevar paskaidrot, kāpēc izmeklēšanai atstājis svešus radiatorus. Nevar paskaidrot kāpēc norādīja, ka radiatori pieder cietušajam. Ne Sergejs, ne Aleksejs nelūdza radiatorus atgriezt (lietas 125.-126.lapa ar tulkojumu lietas 127.lapā);

-no apsūdzētā /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2012.gada 7.februārī sniegtajām liecībām izriet, ka viņš sakarā ar radiatoru zādzību var paskaidrot, ka radiatorus nav ņēmis. Uztur iepriekš sniegtās liecības un neko papildus liecināt nevēlās. Radiatorus paņēma, lai neviens tos nenozog. Cilvēcisku faktoru dēļ tos nodeva policijai. Kad paņēma iepriekšminētos radiatorus, citu radiatoru mazajā koridorā nebija. Pārējās telpās radiatori bija (lietas 128-129.lapa ar tulkojumu lietas 130.lapā);

-no apsūdzētā /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2012.gada 21.martā sniegtajām liecībām izriet, ka viņš savu vainu viņam uzrādītajā apsūdzībā atzīst pilnīgi. Apsūdzībā pareizi norādīts laiks, vieta un apstākļi, kuros viņš izdarīja inkriminēto noziegumu. Iepriekš sniegtās liecības uztur daļēji, bet uz šo brīdi liecības sniegt nevēlas (lietas 209.lapa ar tulkojumu lietas 210.-211.lapā).

Izvērtējot augstāk minētos pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu

nodarījumu un kvalificē tās pēc KL 175.panta trešās daļas.

Apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts pierādīta pilnībā ar visiem pirmstiesas izmeklēšanā savāktiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem to savstarpējā kopumā un sakarībā un tā pierādīta ar liecinieku liecībām, un paša apsūdzētā sniegtajām liecībām.

Tiesas izmeklēšanas laikā tika iegūtas pietiekošas ziņas, kas ļautu apsūdzētā darbības kvalificēt kā zādzību, kas izdarīta iekļūstot telpā.

Iegūtās ziņas ļauj konstatēt, ka apsūdzētajam lietošanā bija palikušas atslēgas no mājas /adrese/, un viņš bez tiesiska pamata ieradās /pers. D/ piederošajā nekustamajā īpašumā un nolūkā pretlikumīgi iegūt svešu kustamu mantu, nolaupīja grīdas apkures radiatorus PURMO VKO.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais vairākkārt, būdams nopratināts, vairākkārt mainīja savas liecības, izsakot attieksmi pret viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Lietā tika noskaidrots, ka apsūdzētā īpašumā līdz 2010.gada februāra mēnesim bija īpašums Babītes nov., /adrese/, kuru 2010.gada februāra mēnesī viņš atbrīvoja, izvedot visas savas mantas, jo 2010.gada 19.februārī banka viņam atņēma māju. Tomēr 2010.gada 2.jūlijā viņš ieradās minētajā adresē un izmantojot apstākli, ka viņam bija atslēgas no minētā īpašuma, tajā iegāja, zinot, ka māja pieder jau citiem īpašniekiem. Apstāklis, ka apsūdzētais zināja, ka īpašums nepieder viņam, redzams no viņa paša teiktā, ka ieradās īpašumā 2010.gada jūlijā, lai atdotu atslēgas jauniem īpašniekiem, ja viņi tur būs. Neskatoties uz to, ka jaunie īpašnieki tur nebija, viņš ļaunprātīgi izmantojot viņa rīcība esošās mājas atslēgas, iegāja /pers. D/ piederošajā īpašumā /adrese/ Tur viņš ieraudzīja, ka telpās stāv salikti radiatori, tos aizveda, atrunājoties, ka it kā, lai tos nenozagtu. 2010.gada 5.jūlijā ap plkst.22.30 viņš atkala ieradās augstākminētajā īpašumā, bet tad viņa darbības pārtrauca pats saimnieks /pers. D/.

Apsūdzētais arī apliecina, ka viņa darbības, 2010.gada 2.jūlijā, kad viņš no mājas /adrese/ iznesa radiatorus, novēroja kaimiņš no Mētru ielas 3.

Cietušā /pers. D/ liecības, apstiprina, ka /adrese/ radiatori bija pazuduši un 2010.gada 5.jūlijā nekustamā īpašumā viņš sastapa /pers. C/ un /pers. L/. Kā izriet no viņa sniegtām liecībām, tad viņš 2010.gada februārī iegādājās māju /adrese/ un īpašuma tiesības bija nostiprinātas jau 2010.gada 14.jūnijā.

Cietušā liecības apstiprinās ar krimināllietā esošo īpašumtiesību apliecinošu dokumentu, no kura redzams, ka Zemesgrāmatā īpašuma tiesības nostiprinātas 2010.gada 14.jūnijā.

No liecinieka /pers. F/ tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām redzams, ka 2010.gada 2.jūlijā ap 24.00 viņš Mētru ielā 4 redzēja, divus vīriešus, kuri no mājas iznesa apkures radiatorus un ielika tos automašīnā (ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/). Nav pamata apšaubīt liecinieka liecības, jo būdams sākotnēji nopratināts /pers. C/ liecināja, ka 2010.gada 2.jūlijā viņš bija ieradies nekustamā īpašumā Mētru ielā 4, ka bija kopā ar dēlu un atbrauca ar automašīnu Mazda GH 6462. Turklāt apsūdzētais savās liecībās apstiprināja, ka viņa darbības novēroja kaimiņš no Mētru ielas 3. Apstāklis, ka /pers. C/ noliedza, ka tas varētu būt ap plkst.24.00 ir vērtējams kritiski, lai mazinātu savas rīcības neloģiskumu.

Liecinieka /pers. F/ liecības apstiprina liecinieks /pers. M/, kurš apstiprināja, ka 2010.gada 2.jūlijā viņš bija kopā ar savu tēvu /pers. C/ nekustamā īpašumā /adrese A/ bija ieradies un iznesa radiatorus.

No liecinieka /pers. G/ liecībām redzams, ka viņš /pers. C/ ir devis savu transportlīdzekli, busiņu Ford Transit, kura valsts numura zīmes neatceras. Šajā busiņā bija būvgruži un veci radiatori. /pers. C/ transportlīdzeklis bija viņam jāatgriež tukšs, bez būvgružiem un veciem radiatoriem.

Kā izriet no krimināllietas materiāliem, tad 2011.gada 15.aprīlī /pers. C/ izsniedza policijas darbiniekiem

trīs radiatorus, tomēr, tie neatbilda radiatoriem, kas iepriekš bija uzstādīti šajā mājā, saskaņā ar inventarizācijas lietu un cietušā liecinātā. Tomēr, šāda /pers. C/ rīcība apstiprina, ka tieši viņš no nekustamā īpašuma Mētru ielā 4 nolaupīja radiatorus, saskaņā ar apsūdzību. Lai mazinātu savu vainu un iespējamo kaitējuma kompensāciju, viņš policijas darbiniekiem izsniedza radiatorus, kura piederību izmeklēšanas laikā tā arī neizdevās noskaidrot, kuri iespējams bija busiņā kuru aizņēmās /pers. C/.

Apsūdzētā /pers. C/ vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprina arī liecinieces /pers. I/ liecības.

Tiesa netic apsūdzētā liecībām, ka viņš nav izdarījis zādzību, bet tikai centies paglābt īpašumu no apzagšanas, jo 2010.gada 2.jūlijā nekustamā īpašumā ieradās pusnaktī, laikā, kad viņam tur nevajadzētu neko meklēt vai sargāt. Nav šaubu, ka apsūdzībā norādītos radiatorus nolaupīja tieši /pers. C/, jo līdz 2010.gada 5.jūlijam nekustamā īpašumā netika konstatēti nekādas ielaušanās pazīmes.

Kā arī /pers. C/ rīcība izvedot no mājas radiatorus it kā, lai tos pasargātu, nav loģiska, jo jau uz to brīdi nekustamam īpašumam bija citi īpašnieki, bet /pers. C/ īpašuma tiesības bija pārtrauktas jau 2010.gada 19.februārī. Apstāklis, ka /pers. C/ rīcībā bija palikušas atslēgas no minētā nekustamā īpašuma, nedeva tiesības viņam no šī īpašuma izvest jebkādas mantas. Turklāt apsūdzētais /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2012.gada 21.martā sniedzot liecību, savu vainu viņam uzrādītajā apsūdzībā atzina pilnīgi.

/pers. C/ zādzību izdarīja iekļūstot svešā īpašumā, jo ar iekļūšanu jāsaprot prettiesiska, bez atļaujas slepena vai atklāta ieiešana telpā, lai izdarītu zādzību. Turklāt paša /pers. C/ aizstāvības teoriju apgāž fakts, ka nevienā no pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām viņš nevar paskaidrot kādēļ ir turpinājis iet uz sev nepiederošo māju, un nav nodevis atslēgas jaunajiem mājas īpašniekiem.

Tiesa atzīst, ka pierādījumi /pers. C/ inkriminētajā apsūdzībā ir ticami, jo tie apstiprina cits citu un kopumā nepārprotami atspoguļo faktus, kas attiecināmi uz apstākļiem pirms un pēc nozieguma izdarīšanas. Tāpat tie ir attiecināmi uz šo konkrēto kriminālprocesu un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmajai un trešajai daļai ir pieļaujami, jo iegūti un procesuāli nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

KL 175.panta trešajā daļā ir paredzēta krimināLatbildība par svešas kustamas mantas slepenu vai atklātu nolaupīšanu (zādzību), ja tā izdarīta iekļūstot dzīvoklī vai citā telpā. Atbilstoši KL 1.panta pirmajai daļai pie krimināLatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi KL paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā savas vainas pilnīga neatzīšana ir vērtējama, kā mēģinājums izvairīties no atbildības.

Izanalizējot izdarīto noziedzīgo nodarījumu apstākļus, izvērtējot pirmstiesas izmeklēšanas laikā savāktos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus tiesa secina, ka apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas viņam ir inkriminēts, un tieši pie tādiem apstākļiem un tajā apjomā, kas norādīts apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka nav konstatējamas KPL 19.panta trešajā daļā paredzētās saprātīgās šaubas par apsūdzētā vainu, kuras nav iespējams novērst.

Nosakot apsūdzētajam sodu saskaņā ar KL 46.panta otrās daļas nosacījumiem, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar KL 46.panta prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Tiesa ņem vērā 2012.gada likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājies spēkā 2013.gada 1.aprīlī, tai skaitā KL Pārejas noteikumu 4.punktu, kurš nosaka, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām KL normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds KL par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī KL 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas pieskaitāms pie smagiem noziegumiem.

Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš dzimis 1966.gadā, Krievijā, nepilsonis, precējies, ar vidējo izglītību, strādā SIA „Bite Sun Plus", narkologa, psihiatra kabineta uzskaitē neatrodas (lietas 196.-197.lapa), agrāk nesodīts (lietas 193.-195.lapa).

Saskaņā ar KL 47.panta un 48.panta nosacījumiem tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Izvērtējot visus KL 46.panta otrajā daļā minētos apstākļus, ņemot vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus par soda mērķi, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, izdarītā noziedzīgā nodarījuma sabiedrisko bīstamību, tiesa uzskata, ka sods viņam nosakāms panta sankcijā paredzētā brīvības atņemšanas soda veidā.

Nosakot sodu, tiesa, ņem vērā to, ka izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam nepiemīt sistemātisks raksturs, to, ka viņš agrāk nesodīts, negatīva rakstura informācija par viņu lietā nav saņemta, ir patstāvīga dzīvesvieta, nav konstatēti atbildību pastiprinošie apstākļi, tiesa uzskata, ka nebūtu lietderīgi apsūdzētajam noteikt sodu reālas brīvības atņemšanas veidā, viņa sodīšana un labošana ir iespējama, sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku, tādējādi dodot iespēju apsūdzētajam attaisnot dāvāto uzticību.

KL 175.panta trešās daļas sankcija kā alternatīvu papildsodu paredz mantas konfiskācijas piemērošanu vai nepiemērošanu. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav piemērojams papildsods, mantas konfiskācija, jo papildsods šajā gadījumā nav samērojams ar izdarītā noziedzīgā nodarījuma sekām, turklāt lietā nav konstatēta apsūdzētajam piederoša manta uz kuru būtu vēršama konfiskācija.

2011.gada 29.martā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis, uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā (lietas 123.lapa). Piemērotais drošības līdzeklis atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Cietušais /pers. D/ pieteicis kaitējuma kompensāciju Eur 495,00 (Ls 347,89) apmērā, kuru tiesas sēdē uzturēja.

KPL 350.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka kaitējuma kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par (...) mantisko zaudējumu, un kompensācija ir krimināltiesisko attiecību regulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar KPL 351.panta pirmo daļu, cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā.

Tiesa atzīst, ka cietušajam radīts mantisks zaudējums apsūdzētā rīcības rezultātā, kas nav atlīdzināts, tādēļ kaitējuma kompensācijas pieteikums apmierināms un piedzenams no apsūdzētā.

Lai sekmētu sprieduma izpildi, apsūdzētajam uzlikt par pienākumu desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās pieteikties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā filiālē pēc dzīvesvietas.

Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

Galīgā rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem lietā izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu (lietas 186.lapa).

Lietā apsūdzēto aizstāvību veica aizstāvis D.Zacmanis. Tiesa atzīst, ka no apsūdzētā valsts labā piedzenami izdevumi, kas saistīti ar aizstāvja darbu procesā. Pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no šo izdevumu piedziņas tiesa nekonstatē.

Tiesa izskaidro, ka par aizstāvja veikto darbu pirmstiesas procesā, noteikts 30 dienu termiņš labprātīgai izpildei pēc sprieduma stāšanās spēkā, pārskaitot uz kontu, LV68TREL1060001239300, saņēmējs Valsts kase, iesniedzot maksājuma apliecinošu dokumentu Rīgas rajona tiesā.

Saskaņā ar KPL 321.[1]., 511.-512., 520., 524., 527., 528., 530., 531.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. C/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz **1 (vienu) gadu.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz **1 (vienu) gadu.**

Atstāt negrozītu piemēroto drošības līdzekli, uzturēšanos noteiktā dzīvesvietā, līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Apmierināt cietušā /pers. S/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu pilnībā.

Piedzīt no /pers. C/ par labu cietušajam /pers. S/ kaitējuma kompensāciju Eur 495,00 (Ls 347,89).

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij procesuālos izdevumus Eur 182,84 (Ls 128,50), kas saistīti ar samaksu aizstāvim par juridiskās palīdzības sniegšanu tiesas sēdē.

Procesuālos izdevumus par aizstāvja juridisko pakalpojumu sniegšanu tiesas sēdē jāsamaksā 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas: Valsts kases kontā-saņēmējs: NMR90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300. Maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas rajona tiesas kancelejā.

Lietiskos pierādījumus pēc sprieduma spēkā stāšanās:

-trīs radiatorus, kas nodoti glabāšanā VP RRP Olaines iecirkņa lietisko pierādījumu glabātuvē, **atgriezt apsūdzētajam /pers. C/.**

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas, apsūdzētais no tulkojuma pieejamības dienas 2014.gada 17.februāra, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena latviešu valodā 2014.gada 22.janvāris, pilna sprieduma tulkojuma pieejamības diena 2014.gada 17.februāris.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža